Pregaria.cat

Entrada

LA MARITXELL. 26 ANYS

Des de que em vaig interessar per la possibilitat de formar part d'una comunitat que em sento una mica nerviosa, per no dir molt nerviosa. Em desperto a la nit, i en vénen al cap una colla de pensaments sobre si estic encertant, com anirà, com ho podré lligar amb els horaris de la feina etc. Menys mal que quan vaig a la piscina cap a les 7 la natació em retorna a mi mateixa.

M'agrada anar a la meva. Justeta, que consti, perquè em prou feines em puc mantenir. Menys mal que els pares de tant en tant me'n envien una ajuda. Per què tinc necessitat de canviar? Doncs, ben bé no ho sé; però vull un canvi. Sí, un canvi radical.

M'agrada la meva professió, escoltar: valorar, compartir, fer un programa flexible d'acció i sortir a jugar a la palestra del dret. Les primeres il·lusions ja fa temps que han anat caient a cops de realisme. De fet estic ajudant a sortir d'uns forats ben durs unes quantes persones, però així mai em guanyaré la vida com cal.

Segons m'ha explicat la Mònica 03 el "Quantium" l'hem de crear entre tots. Ella no té cap més idea preconcebuda que experimentar un nou model. Diu que el nom li va venir d'un llibre sobre els descobriments d'una colla de físics de la primera part del segle XX, la física quàntica. Un "quantum" vol dir un paquet d'energia o de llum, que és molt més que una ona energètica o lluminosa, que és el que es pensava fins aleshores. Sumar, compartir, comunicar noves energies i noves llums. M'encanta com idea. Però com es fa?

Ella diu que la nostra inspiració ha de ser Jesucrist com a mestre de vida comunitària i personal. Ho diu d'una manera molt especial, com si aquell Jesucrist visques a Barcelona. Tot plegat és tan extremista i imaginari, que em trasbalsa. Ella és una religiosa, i és clar, què ha de dir?, però ho diu d'una manera que t'envolta com si tu fossis la protagonista.

Em pregunto per què m'he d'embolicar en una aventura com aquesta? No hi ha res ple-establert, diu, que ho hem de fer nosaltres, Tan sols ens hem vist una vegada. Els quatre ben diferents.

Garantint que no deixaré la poca i mal pagada feina, que mantindré els caps de setmana, al menys d'entrada, i que serà per un temps determinat què puc perdre? En canvi podria ser que m'ajudés a entrar en mi mateixa, que em fa molta falta.

Aquesta és la conclusió que sempre em surt quan acabo la natació.

Jesús Renau sj.